PRÍBEH malej REBELKY „z naháňania za peniazmi k plneniu svojich snov“

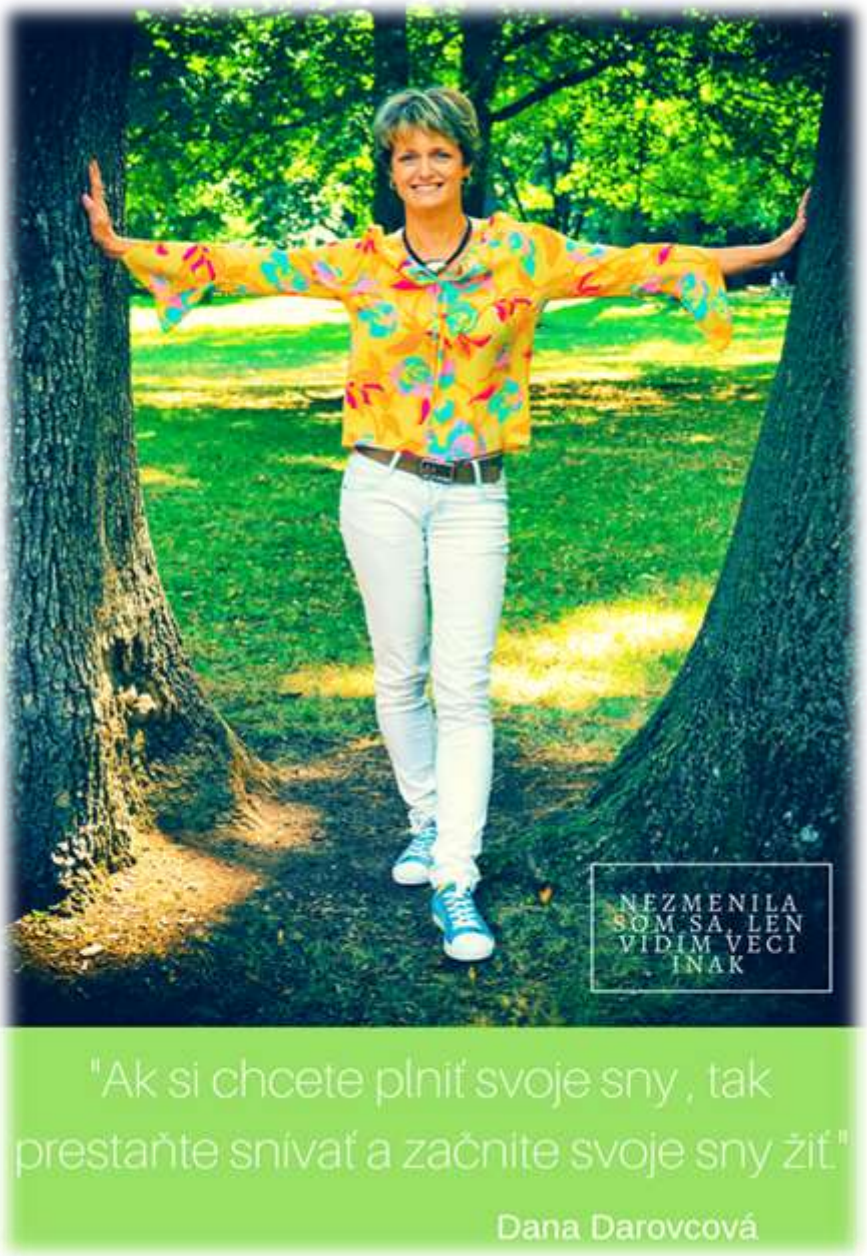

Chcem vám porozprávať svoj príbeh.

Ťažko sa mi začína, nie pre to, že by nebolo o čom, ale svoje súkromie som si maximálne strážila a takáto komfortná zóna sa neopúšťa ľahko. Prečo chcem potom z nej vyjsť? Dôvodov je viac. Najdôležitejšie je, že svojim príbehom chcem poukázať, že zmeny nebolia ☺. Ak vám váš život prestáva dávať zmysel, pociťujete sklamanie, bolesť, stres, vyhorenie...v tom prípade je tu čas zmeniť svoj život na jedno úžasné dobrodružstvo.

Voľba je na vás, skôr ako sa rozhodnete prečítajte si....

KTO SOM ?

Som drobná a štíhla žienka s veľkou chuťou do života. Donedávna dlhovlasá kučeravá ryšavka...čo ma v tom čase presne definovalo – ohnivá chuť byť neustále v dianí. Teraz paradoxne krátkovlasá „skoroblondína“, ktorá rozvážne kráča po svojej ceste k slobode. V oboch je sa však ukrytá tá istá REBELKA ☺.

Som vďačná a verím, že aj dobrá dcéra. Snažím sa byť aj láskavá a dobrá sestra. Som milujúca, hrdá a verím, že aj dobrá matka. Už som aj šťastná, nadšená a pyšná babka nádhernej malinkej slečny, ktorá teraz pri mne sladko spinká, kým ja píšem tieto slová. Som teta, krstná, švagriná... priateľka, partnerka, tímový hráč ale hlavne človek so srdcom plným lásky a pochopenia pre druhých.

Som plná energie, viery a radosti. Teším sa z každého dňa. Milujem hory, slnko a prechádzky v prírode so svojim malým spoločníkom bišonikom. Veľmi rada čítam. Knihy sú mojim neustálym spoločníkom. Túžim sa neustále dozvedať nové informácie, chápať nové súvislosti a učiť sa nové veci.

Už som spravila krok ku krásnemu polstoročiu, ktoré som na tomto svete a plánujem, minimálne také isté číslo ešte žiť dobrodružstvo zvané život. Vek je len číslo a viem, že len na mne záleží, ako sa cítim, ako sa mi darí a ako hodnotný život žijem. Mám veľa cieľov, ktoré menim na plány a stále nejaké pribúdajú a snažím sa plniť si ich jeden po druhom.

„Prežila som šťastie, úspech, radosť ale aj bolesť, neúspech, pád až na dno. Vďaka odhodlaniu naučiť sa, vďaka trpezlivosti a ochote robiť zmeny, sa mi každým dňom plní viac a viac mojich snov. Dnes už môžem zhodnotiť, že to bolo náročné. Preto prišiel čas, aby som svojím príbehom inšpirovala všetkých, ktorí idú po ceste, ktorou som kráčala ja....a odovzdala všetko, čo viem a pomôcť tak tým, ktorí sa rozhodli ísť svojou vlastnou cestou.“

Dana Darovcová

Tento príbeh venujem všetkým, ktorí sa rozhodli vziať život do vlastných rúk a žiť ho podľa svojich predstáv. Tým, ktorí veria, že všetko čo sa nám v živote deje začína od toho ako myslíme. Pre všetkých, ktorých najvyššou hodnotou je rodina a blízky a preto chcú byť pánmi svojho času. Všetkým, ktorí veria, že byť úspešný môže byť každý a vďaka dobe v ktorej žijeme, je to oveľa jednoduchšie ako kedykoľvek predtým. Tým, ktorí sa rozhodli kráčať touto cestou.

Moje úprimné poďakovanie patrí každému, koho som na svojej ceste premenou stretla. Všetkým, ktorí mi pomáhali a boli mi oporou. Ktorí verili, že to zvládnem aj keď to tak občas nevyzeralo.

Príjemné čítanie ...

Ovplyvňuje nás naše okolie...

Všimli ste si, že deti sú spontánne. Keď sa smejú a prejavujú radosť robia to úprimne. Ak plačú, tak z celého svojho ja. A keď sa hnevajú, tak aj to je bez vypočítavosti...proste prejavujú to čo cítia...

Prečo sa potom zrazu zmeníme? Prečo dospievaním naberá všetko iný smer ? Prečo zrazu väčšina z nás prestáva snívať a ako realitu berie to, že súčasťou nášho života je strach, trápenie, smútok a bolesť? Kde sa stráca radosť, šťastie a spontánnosť?

Proste zabudneme. Ako je to možné? Sú nám totiž vštepované skúsenosti iných prostredníctvom požiadaviek, ktoré sa od nás očakávajú. Aby naše okolie, rodina, priatelia, škola, zamestnávateľ ...nás považovali za dobrých, aby nás videli ako úspešných, aby nás chválili a boli na nás hrdí robíme všetko tak, ako sa od nás očakáva.

To nás ovplyvňuje natoľko, že to postupne pokladáme za prirodzené a tým začíname žiť životy iných a prestávame žiť ten svoj. Aj keď veľakrát vo vnútri v sebe túžime po niečom úplne inom. */ tomu ale rozumiem až teraz, pred tým než som to pochopila som len vedela, že niečo z toho, čo sa okolo mňa deje, moje vnútro odmieta prijať/*

Ako to všetko začalo...

Ani so mnou to teda nebolo inak... Ako dieťa som bola úplne „normálna“, tiež som túžila po tom, aby ma mali moji rodičia radi, aby ma v škole pochválili. A tak som nerobila chyby a snažila som sa robiť všetko tak ako sa odo mňa očakávalo.

Bola som však v niečom aj INÁ. Nie pre to, že som inak vyzerala. Ale pre to, že som sa nebála hovoriť o veciach, po ktorých som túžila. Kládla som otázky, keď mi nebolo jasné PREČO je to tak. Ak sa mi niečo nepáčilo, prejavila som svoj názor. Často som sa stretla s neporozumením a vtedy vznikali moje predsavzatia.

Vyrastala som v rodine plnej lásky, no v dosť skromných pomeroch. Dnes som za to veľmi vďačná. Keď som bola dieťa, vnímala som to citlivejšie. Decká okolo mňa žili a mali to, o čom som ja len snívala. Nechápala som, prečo to tak je.

Podstatne neskôr som však dostala odpoveď? Bolo to tým, že rodičia mali voči zriadeniu v ktorom sme žili */komunizmus /* pevné postoje a zásady a preto napriek vysokému vzdelaniu, ktoré mali, ich príjem bol podstatne nižší ako tých, ktorí sa boli ochotní sa prispôsobiť. */Takže to máme v „génoch“ ☺/*

S úsmevom si spomínam na situáciu, keď som „utiekla z domu“ mala som asi 12 rokov. Dôvodom bolo, že som ako najstaršia „musela“ pomáhať s opaterou mojich dvoch mladších súrodencov a pri tom ostatní v mojom veku mali úplne iné „starosti“.

Vtedy som si dala sľub, že keď budem ja mamou, urobím všetko pre to, aby moje deti mali to naj...detstvo, nikdy po nich nebudem kričať a budem ich kamarátka. */je fakt, že som to splnila aj keď v jednotnom čísle, mám totiž jednu dcéru ☺/*

Akú silu majú slová...

Zažila som však aj príbeh, ktorý mal dohru až po pár rokoch. Nerada by som zasahovala do súkromia druhých a tak poviem len rozuzlenie : bolo mi vysvetlené */tiež približne v 12 tich /*, že pochádzam z „mnohopočetnej rodiny“ a nie som vhodná kamarátka pre ich dcéru...veta, ktorú som si vypočula mi rezonovala v hlave veľmi dlhé obdobie.

Ako dieťa som nechápala, čím som sa previnila? A tak padlo ďalšie rozhodnutie : keď ja budem mať deti, urobím všetko pre to, aby moje deti toto nikdy nezažili. */je fakt, že aj toto som splnila.../*

A o čom bola tá dohra ☺. Jednoducho po rokoch, keď som úspešne podnikala, pohybovala som sa v kruhoch, kde jeden z našich veľmi dobrých známych bol nadriadený tohto „rečníka a sudcu“ a nechtiac, bez akejkoľvek mojej iniciatívy, dostal príkaz pre mňa ako známej jeho šéfa, niečo dosť dôležité spraviť.

Cítila som odmietavý postoj tohto pána a spočiatku som sa v tej situácií cítila nepríjemne. Potom som pochopila, prečo táto situácia prišla a tak som nechala riešenie na tom pánovi a moje nepríjemné pocity som odmietla. Vtedy som si uvedomila, akú silu majú slová.

Čas kedy o nás rozhodujú druhí...

Ďalším z mojich posunov bolo, keď sa rozhodovalo na akú školu pôjdem študovať. Mala som rada krásne veci, nevedela som sa stotožniť z uniformitou. Tak ako 12-ročná som si začala šiť veci na oblečenie. Pretože to, čo sa v obchodoch ponúkalo mali všetci a ja som mala chuť sa odlíšiť */to mi zostalo do dnes ☺/*.

Moje prvé výtvory sa síce nedali použiť ako oblečenie ☺, no nevzdala som sa. Zobrala som hotové kúpené veci */iné možnosti tu v tom čase neboli /* a rozpárala som ich aby som zistila čo sa ako robí z čoho bola moja mama „nadšená“, no cez to všetko ma podporovala. A podarilo sa. Postupne som sa zdokonaľovala. Moje malé úspechy ma tešili a tak som sa rozhodla byť módnou návrhárkou.

Nevyšlo to... z „umelecky“ smerovaného človeka ma poslali na elektrotechnickú priemyslovku, pretože tam boli nízke stavy a bolo treba zdvihnúť priemer. Dôvodom vraj bolo moje logické myslenie, vedomosti z matematiky a fyziky.

Čo má elektrika spoločné s logikou mi dodnes nik nevysvetlil ☺. Bola to pre mňa škola života. V odborných predmetoch som sa úplne stratila a ak som chcela aspoň „preliezť“, väčšinu som sa učila spamäti. Ďakujem za vizuálnu pamäť ☺.

To ako som sa tam dostala som pochopila, no nepochopiteľné do dnes pre mňa je, že v odborných predmetoch pre ktoré som najviac „trpela“ sme sa učili veci, ktoré sa už v skutočnosti ani nepoužívali. Keď som sa spýtala, prečo je to tak? Odpoveď znela : je to v osnovách!!!

Ako študent som bola svetlým priemerom. Úprimne môžem už teraz povedať, že som bola rada, keď sa školské brány za mnou zatvorili. Nedávalo mi totiž zmysel k čomu mi to, čo sme sa učili bude, keď učebné osnovy obsahovali informácie, ktoré sa uplatňovali minimálne pred desaťročím.

Proti uniformite a zaužívaným pravidlám, som sa búrila – vtedy som si uvedomila, že časť môjho ja je REBELOM. Neuspokojovala som sa s odpoveďou, že to tak musí byť, lebo to tak je. Mne to ako odpoveď nestačilo, chcela som vedieť prečo?

Čo som sa však v tomto období naučila je trpezlivosť a prišla som k ďalšiemu rozhodnutiu v mojom živote, nedovolím aby moje deti „museli“ robiť to, čo chcú iní. Budem robiť všetko pre to, aby som im ukázala ako ísť svojou vlastnou cestou a mať svoje vlastné ciele a rozhodnutia. */podarilo sa mi, dodržala som svoj sľub /*.

Po skončení strednej som išla do zamestnania, pretože pokračovať po odbornej škole smer elektrotechnika v umeleckej oblasti sa nedalo a školy som vlastne mala plné zuby. A tak som začala svoju skutočnú školu – školu života.

Bavilo ma pracovať s ľuďmi vďaka úžasným nadriadeným a mojej veľkej chuti všetkému rozumieť a maximum sa naučiť a keďže som bola od detstva zameraná na výsledky ,veľmi rýchlo som nastúpila na rýchlodráhu života.

Opäť som bola trochu INÁ. Rebelka vo mne sa znovu ozvala. Nebola som ochotná podriadiť sa ľudom */niekedy aj pravidlám/*, ktorí mi boli nadriadený, ak im chýbala prirodzená autorita, ktorú nahrádzali zbytočným nátlakom až „buzeráciou“. Tak som si zamestnanie začala vyberať sama. A môžem zhodnotiť, že to bolo správne rozhodnutie.

Bavilo ma všetko, čo som sa naučila a každým mojím úspechom som rástla. Vystriedala som viacero firiem, nie pre to, že som tam bola nespokojná, práve naopak, keď som dosiahla maximum, hľadala som niečo, kde sa môžem naučiť viac*.../ dnes viem, že je to pre mňa veľkou výhodou /*.

Krysie závody...

Nastal čas, kedy som chcela byť sama sebe šéfom. Mať voľno kedy chcem. Mať príjem, ktorý si zaslúžim. Kúpiť si dom. Dopriať si super dovolenku. Podnikanie bolo v plnom prúde, okolo mňa boli úspešní ľudia, všetko sa uberalo úžasným smerom a chcela som byť toho súčasťou.

Vtedy to začalo. Podnikanie sa nikde na školách neučilo */pretože školy nás pripravujú na zamestnanie /* a navyše v tom čase bolo pre ľudí, ktorí mali kapitál. Ja som ho nemala. Požičala som si. Nevedela som aký dosah to pre mňa bude mať.

Nechápala som v tom čase, že krok, ktorý som urobila je len zmena zamestnávateľa s oveľa väčšou zodpovednosťou. A tak som zamestnala sama seba a jediné, čo som v tom čase vedela bolo, že to čo som sa rozhodla robiť ma nesmierne bavilo. Zariaďovala som interiéry na mieru a nerobila som rozdiel medzi objednávkou na jednu poličku, či zariadením komplet bytu, domu či kancelárie na mieru.

Kúpila som si grafický program za „ťažké" peniaze, nie len pre vytvorenie vizualizácie priestoru, ale aj pre vytvorenie výkresov pre výrobu. Bola to pre mňa výzva, naučiť sa s ním pracovať. Bola som jediná žena v Čechách a na Slovensku, ktorá vedela s takýmto programom pracovať.

Neustále som sa veľa učila, pretože som potrebovala vedieť nielen ako nábytok dizajnovo krásne navrhnúť, ale aby aj technicky bolo reálne ho vyrobiť. Ako spájať diely. Bola som nadšená a spokojná. Všetko išlo fajn.

Objednávky sa hrnuli, v podstate len vďaka referenciám spokojných zákazníkov. Bavilo ma to čo robím a tvorím a bola som šťastná spolu s klientmi, keď som odovzdávala interiér a videla som ich spokojnosť a nadšenie. Vznikali medzi nami nie len obchodné ,ale aj priateľské vzťahy.

Tešilo ma to, ale ako robota prirastala, postupne som si začala uvedomovať, že som na všetko sama a dni majú stále menej hodín.

- ✓ Prešla som zistením, že voľba podnikať v partnerstve sa nevypláca, ak do podnikania vstupujete každý s iným cieľom a predstavou.
- ✓ Čo sú to obchodné vzťahy a že odovzdať do výroby objednávky s plnou výškou zálohy bez zmluvy je tiež riadne veľká chyba.
- ✓ Tiež odovzdávať svoje know – how bez ochrannej známky je okrádanie seba a svojej vlastnej firmy.
- ✓ A tak som nadobúdala skúsenosti a učila sa na vlastných chybách.

Ako sa neúspechy začali objavovať, moje nadšenie sa začalo strácať. Prichádzali sklamania. A tak nastalo v mojom živote obdobie neúspechov. Postupne som prichádzala o peniaze a snažila som sa lepiť všetko tak, ako to najlepšie išlo.

Postupne som si čím ďalej tým viac prestávala veriť a aby toho nebolo málo pridali sa k tomu aj nepokoje v manželstve. Pretože tie nenastanú vtedy, keď je dobre a darí sa, ale vtedy keď sa cítite pod psa. Tak som to videla vtedy.

Dnes už viem, že to bolo o mojej hlave. Ako som myslela a čakala čo všetko sa na mňa „ešte“ zosype, vlastne som si to objednávala a ono sa fakt sypalo...

Naháňala som peniaze, pracovala pomaly 24 hodín denne a verila, že už všetko robím správne. Že sa karta obráti. Prestala som sa usmievať, nadšenie sa úplne vytratilo a ja som so strachom zaspávala */ak sa mi to vôbec podarilo/* a so strachom som aj vstávala.

Dni ubiehali a skúsenosti pribúdali. Ja som cítila čím ďalej, tým viac vyčerpanie. Mojím spoločníkom sa stal stres a neustále som bola v strehu, čo ďalšie ma postretne a či všetko čo treba platiť zvládnem?

A práve pre ten strach, ktorý mi bol spoločníkom, som si prestala úplne veriť a keďže som si neverila ja, menilo sa aj moje okolie. Je jedno čo dávate /dobré či zlé/, ale to čo dávate aj dostávate a to ako myslíte a ako sami seba vidíte vás vníma aj vaše okolie. Vtedy som to však tak nechápala, pretože som nabehla na krysie závody.

Cítila som, že je treba sa zastaviť no výhovorkou mi bolo, že NEMÁM ČAS... či už na seba, ale aj pre všetkých okolo, proste na nič. Slovo MUSÍM som používala najčastejšie. A moja hrdosť bola tak veľká, že som sama seba presviedčala, že ja to zvládnem aj keď som tomu vlastne ani neverila. Bolo to skôr ako príkaz.

Po čase súbojov s mojimi myšlienkami a postojmi, po všetkých týchto skúsenostiach som hodila „flintu do žita“ a potrebovala si oddýchnuť. Neutiekla som, len som sa potrebovala nadýchnuť.

Našla som si dobre platené zamestnanie a nastúpila do zahraničnej spoločnosti a bola pri otvorení pobočky na slovenskom trhu s kvalitným produktom, perfektným systémom a úžasným tímom ľudí.

Videla som to ako jediné riešenie. No nevrátila som sa späť, prebrať čo sa vlastne udialo? Prečo ten neúspech prišiel? Len som ho odsunula na vedľajšiu koľaj a schovala som sa pod krídla spoločnosti do bezpečia.

Naučila som sa tam veľa prospešných vecí. Začala som chápať súvislosti, pretože už som nepozerala na dianie vo firme ako zamestnanec, ale ako podnikateľ. Zistila som, že vďaka tomu čo som prežila viem ľudí správne motivovať k dobrým výsledkom.

Pochopila som, že s tímom ľudí sa dá dosiahnuť viac, ak idete za jedným cieľom. Dosiahli sme výsledky nad očakávanie nielen nás všetkých, ale aj našich nadriadených, za čo sme boli patrične odmenení.

Stále dokola...

Zabudla som na neúspechy a po čase prišla nová výzva a ja som sa vrhla do akcie a vrátila som sa späť k podnikaniu. Dala som do toho maximum a s nadšením som budovala, obchodovala. Mala som pocit, že teraz už viem presne čo mám ako robiť...

ALE dobehla ma minulosť. Nezobrala som si poučenie z minulých chýb. Samozrejme, že tie sa nezopakovali v rovnakom scenári. Preto dnes viem, že chyby */nie len čo sa jedná biznisu/* majú zmysel ak sa z nich poučíte.

Ak ich ale odsuniete, pretože sú sprevádzané neúspechom, vrátia sa vám ako bumerang a ešte v tvrdšej variante. A tak aj bolo.

- ✓ Dostala som sa do biznisu veľkých peňazí no príliš neskoro som zistila, že tam sa menia pravidlá.

A tak som opäť padla... Vďaka tejto skúsenosti som seba začala považovať „za neschopnú“ prestala som si úplne veriť, dokonca to došlo až tak ďaleko, že som sa priam nenávidela a vinila za všetko, čo sa mi nepodarilo. Pre takýto stav, sa mi rozbili priateľstvá, manželstvo...proste všetko, čo som do toho času vytvorila a vybudovala.

Upratovanie a hľadanie pravdy ...

Únava, stres, strach a všetko ostatné, čo som prežila sa mi podpísalo na zdraví, dokonca som až neskôr zistila, že som prešla totálnym vyhorením. Konečne som sa zastavila a uvedomila si, že niečo nie je správne.

Na húsenkovú dráhu som sa už nechcela vrátiť a pochopila som, že ak chcem čokoľvek ďalej robiť potrebujem pochopiť, prečo sa všetko toto dialo. Tiež prísť na to ako veci robiť inak, keďže evidentne to čo som robila nebolo správne. Vedela som, že ak budem pokračovať, k úspechu to nepôjde, skôr je väčšia šanca, že sa to bude zhoršovať.

Viac hlúpostí som už narobiť nechcela a tak padlo rozhodnutie – treba poupratovať. Zbalila som si veci, a definitívne som spravila čiaru za všetkým, čo bolo a vykročila som dopredu s podmienkou, že prídem na to PREČO sa všetko toto dialo.

A až keď poupratujem, urobím rozhodnutie čo ďalej. Nevedela som ako dlho to bude trvať, ani čo všetko sa dozviem. No rozhodnutie bolo pevné.

Zdravie som podporila darmi z prírody a potrebovala som nájsť svoj pokoj a tak som denne trávila hodiny v lesoch a na prechádzkach v prírode, len ja a môj psík.

Vnútri v sebe som cítila, preto že les vám dá túto silu, že odpovede potrebujem nájsť v sebe. No ale AKO? Čo mám pre to urobiť....

Neuspokojila som sa s tým, že som prežila „neúspech". Chcela som odpovede. Prečo práve ja? Keď som do všetkého dala lásku, energiu, proste všetko...Prečo som takto dopadla? Prečo som prišla o všetko? Čo som robila nesprávne?.....

Je úžasné, že žijeme v tejto dobe. Pretože všetko nájdeme na nete. A tak som začala hľadať aj ja. A postupne prichádzali odpovede. Narazila som na film TAJOMSTVO.

V tom čase to bol pre mňa balzam na dušu. A vďaka tej mojej REBELKE som začala hľadať odpovede. Čítala som, chodila na prechádzky do lesa a upratovala v svojej hlave.

Na začiatku to boli knihy autorov Joe Vitale, Rhonda Byrne, Don Miquel Ruiz, Jack Canfield a veľa ďalších, ktoré pre mňa znamenali otvorenie iného pohľadu na svet, pripomenutie si hodnôt, v ktoré som verila, len som na ne zabudla.

Prežila som veľké množstvo AHA momentov a ešte to neskončilo.

Postupne som sa prepracovala k literatúre o našej mysli, egu od autorov Napoleon Hill, Ch.F.Haanel, Joseph Murphy, Dale Carnegy, Edgar Tolle a mnoho, mnoho ďalších... Čítala som stále, dostávala neskutočne veľa odpovedí a každou knihou som sa posúvala.

Zo začiatku som si aj veľakrát poplakala, pretože som si uvedomila, ako veľmi som bola slepá a hluchá len pre to, aby som uspokojila svoje ego. Ako veľa som ublížila sebe, svojmu okoliu ...

Uvedomovala som si, koľko z toho, čo čítam poznám, len som na to zabudla. Koľko z toho, čo sa dozvedám som už vlastne aj prežila.

Keď som si uvedomila, ako veľmi náš život ovplyvňuje to ako myslíme, začala som tento odbor vyslovene študovať od toho, čo sú zvyky a návyky cez psychokybernetiku až po kvantovu fyziku.

Nezostalo len pri čítaní, vďaka veľmi hodnotným knihám som začala na sebe pracovať. Všetko čo som sa dozvedela som hneď od začiatku aplikovala aj do života. Čo nefungovalo som „odhodila“ a išla som ďalej.

A tak som sa približne po roku celkom upratala. Bez lekárov a diagnóz. Biznis som plánovane nerozbehla a nebola som si istá, či to vôbec ešte chcem.

Vedela som, že to čo som prežila, že to čo som sa naučila a pochopila, si určite nesmiem nechať pre seba. Dôvodov bolo viacej, no jeden z hlavných bol, aby iní nemuseli prežívať to čo ja, dostať sa až dole hlboko na dno svojich síl a vyhorieť.

Ako som už spomínala vyššie až podstatne neskôr som pochopila, že som vlastne prešla najhoršou fázou vyhorenia a vďaka odborným knihám, ktoré mi prichádzali do cesty - o mysli, zvykoch, návykoch, postojoch sama som sa dostala z tohto stavu za reálne krátky čas a bez následkov /dúfam ☺ ☺ ☺/.

Zdravie som si dala do poriadku. Chýbal mi už len jeden článok odpovedí a to čím sa budem živiť. Obchod ako taký ma už vôbec nelákal, a keď podnikať... tak najprv sa potrebujem veľa naučiť. Ale od koho?

Nová cesta ...

Opäť som začala čítať, ale už z inej oblasti a prišiel čas na nové odpovede v mojom živote. Pochopila som, prečo mi úspech v podnikaní vykĺzol z rúk, až keď som stretla diela Roberta T. Kiyosakiho...

A postupne som si začala uvedomovať, že byť úspešný potrebuje oveľa viac ako len chcieť. Že všetko v našom živote sa odvíja od toho ako myslíme, čo sme ochotní prijímať ako pravdu. Že práve v „škole" zvanom život je potrebné sa stále učiť a ak máme pocit, že netreba ... či zaváhame alebo nebodaj „nemáme čas" na prijímanie nových informácií, môžeme stratiť všetko.

Pretože základom úspechu je mať poriadok v svojej hlave, správne informácie, vedieť s nimi nakladať a spraviť rozhodnutie, nečakať ale vykročiť vpred.

Prešla som zaujímavý úsek svojho života. Bol plný križovatiek. Zo začiatku bolo veľmi ťažké rozhodnúť sa pre ten správny smer a urobiť prvý krok. Bol to strach, čo ma v tom brzdil. Dnes už viem, že iba život plný zmien má svoj zmysel, hodnotu a silu.

Naučila som sa veľa a verím, že sa ešte veľa naučím. O jednej pravde som však dnes už presvedčená a to je, že zmenu už dnes považujem za výzvu, preto ju vítam a motivuje ma to. Ako náhle ju dokážem zvládnuť mojou odmenou je oveľa krajšia cesta ako bola tá predchádzajúca.

Cesta k našim cieľom je popretkávaná množstvom križovatiek. Ak sa pred križovatkou rozhodujeme, ktorým smerom sa chceme vydať súčasťou každého vykročenia je zmena. Pri nej stojí strach a len na nás je či ho chceme prijať ako spolujazdca.

Ak nie, stačí sa pozrieť o pár krokov dopredu a uvidieť, čo za tou križovatkou vidíme, čo je našou cieľovou stanicou. Ak vidíme svoj jasný cieľ, strach nemá šancu s nami súperiť.

Zdolaním každej zmeny rastie naše sebavedomie a cítime sa úspešnejší a to je cieľom našich životov. Každý z nás má v sebe svojho tichého bojovníka, každý z nás má svoje sny a každý jeden z nás túži po tom, žiť svoj život podľa svojich predstáv. Tak si položme otázku, prečo si to nedopriať?

Jediný, kto vám v tom môže zabrániť, ste vy sami. Ak tomu neveríte a máte pocit, že to nezáleží od vás, môžete naďalej žiť spôsobom pokus – omyl a uvažovať, prečo sa vám stále nedarí...

Alebo zobrať svoju zodpovednosť do vlastných rúk, rozhodnúť sa a vykročiť na ceste k svojmu úspechu a plneniu si svojich snov. Pretože, tak máte možnosť byť vzorom pre svoje deti, rodinu a blízkych na ktorých vám záleží, a oporou na ich ceste životom...

Viem, že väčšina z nás sa dobrovoľne nerozhodla žiť život, s ktorým nie sme spokojní. Nikto z nás nie sme za to vinný ani zodpovedný. Keď už ale viete, že to ide aj inak, a že naozaj všetko závisí od vášho rozhodnutia tak zoberte tieto slová ako výzvu a rozhodnite sa hneď teraz.

Kroky k úspechom....

Všetky tajomstvá, ktoré som do teraz objavila a začala v svojom živote aj používať. Sem tam som sa pri tom nasmiala, niekedy prišlo nadšenie, no sem tam bol aj plač... Prvýkrát v svojom živote som však cítila, že to nevzdám za žiadnu cenu.

Začala som opäť podnikať, no teraz už úplne inak. Pochopila som PREČO, ale aj ČO všetko chcem odovzdať ďalej. Verím, že všetko to, čo ste si v tomto príbehu prečítali ma nestretlo náhodou a má to podstatne hlbší zmysel. A keďže by bolo sebecké nechať si to iba pre seba, prišiel čas odovzdať to ďalej.

Každý z nás túži po tom aby žil vo vzťahoch, ktoré ho napĺňajú a kde sa cíti šťastný. Verím, že tu je začiatok toho, aby sme mohli byť úspešní. Ak robíme to čo nás baví a napĺňa, zobúdza sa v nás kreativita, ktorá nás vedie k slobode. Byť bohatí, môžeme byť rôznymi spôsobmi a je len na nás, čo všetko sme ochotní si dovoliť.

Ja som sa rozhodla pre SLOBODU. Prijímam iba hodnotné informácie a milujem knihy a stále nachádzam nové a nové tajomstvá. Prichádzajú ku mne aj stále nové a nové príležitosti. Teraz už viem, že oni tu „poletovali" aj predtým, no ja som „nemala čas"...tak som ich nevidela.

Vďaka mojim postojom sú v mojej prítomnosti iba takí ľudia, ktorí uznávajú tie isté hodnoty. Alebo tí, čo tieto hodnoty hľadajú. Teší ma, že je ich čím ďalej tým viac. Sú mojimi priateľmi, vzormi, mentormi. Som si istá, že takýchto ľudí bude pribúdať a vďaka tomu bude život na tejto našej planéte krajší, pokojnejší a slobodnejší.

Na záver...

Nehľadajte výhovorky, ani to prečo sa niečo nedá. Proste ak vo vnútri v sebe cítite, že to čo žijete nie je v súlade s tým po čom túžite, nepokračujte v tom. Zastavte sa, zamyslite a položte si otázku „ Čo môžem urobiť pre to, aby som...?

Zoberte pero a papier a napíšte si, čo by ste chceli, po čom túžite a čo potrebujete k tomu aby ste boli šťastní. A až keď sa nad písaním, budete spokojne usmievať, to bude to za čím máte ísť.

Mne táto cesta pochopenia a hľadania trvala skoro 7 rokov. Neviem vám zodpovedať, ako dlho ňou pôjdete vy. Viem však s istotou, že ak sa rozhodnete, ten krok urobíte, nemusíte touto cestou ísť sami.

Spoločne môžeme nájsť odpovede na to, čo v svojom živote chcete riešiť, ale aj nájsť spôsob ako sa posunúť vpred.

Kľúčom k správnemu nadstaveniu svojho života, vzťahov či podnikania je urobiť si poriadok v sebe, mať správne informácie a vedieť ich použiť a začať si sny meniť na ciele.

Urobiť si plán a ten ak budete mať svoje silné PREČO premeníte na svoje malé osobné víťazstvá a stanete sa tak úspešnými a slobodnými ľuďmi, ktorí svoj život držia pevne v svojich rukách.

Aj ja mám veľa cieľov a postupne si ich plním. Život je plný úžasných príležitostí. Stačí sa rozhliadnuť. Dnes naozaj je veľmi veľa možností, ktoré nám dávajú šancu, žiť slobodne, šťastne a mať všetko po čom túžime.

Skutočná sloboda je to, ako vnímame svet. To, že sa môžeme rozhodnúť, čo budeme robiť, čo chceme aby sa v našich životoch odohrávalo a prestať žiť životy iných a začať žiť ten svoj.

Ak ešte potrebujete nejakú výzvu, tak vám prezradím, čo je mojou víziou :

„Ísť cestou pokojného bojovníka a ukázať čo najväčšiemu počtu ľudí, že žiť kvalitný život je možné. Mať dobré vzťahy a byť časovo a finančne nezávislí je reálne.“

Som si vedomá, že je ešte veľa ľudí, ktorí ma vďaka týmto slovám považujú za ROJKA. No vďaka REBELKE, ktorú v sebe mám som rozhodnutá túto svoju „ Revolúciu rojka“ čestne a s pokorou zvládnuť.

Ak chcete vedieť viac klikni na link pod týmto textom, ktorý vás presmeruje na webovú stránku, kde si môžete prečítať viac. /

BLOG https://challenge61home.wixsite.com/challenge61/blog

STRÁNKA https://challenge61home.wixsite.com/challenge61

Ak máte však pocit, že by ste chceli byť súčasťou niečo väčšieho, patriť medzi ľudí, ktorí začínajú meniť svet od seba a máte radi výzvy staňte sa súčasťou KLUBU PROFI TEAM - stačí kliknúť na tento odkaz a vypísať prihlášku : https://challenge61home.wixsite.com/challenge61/resources

„To je všetko, čo som chcela povedať. Ak sa môj príbeh v niečom podobá tomu tvojmu alebo ťa inšpiroval, motivoval, či nakopol podeľ sa s ním so svojimi priateľmi. Ak máš v svojom okolí niekoho, kto žije tak ako som kedysi žila ja...pošli mu tento ebook a presvedči ho ,aby si ho prečítal. Možno si uvedomí dôležité veci skôr než bude neskoro a ty mu tým zmeníš život.

Ak chceš zobrať život do vlastných rúk a žiť kvalitný život, mať dobré vzťahy a byť časovo a finančne nezávislí a chceš aby sme spolu išli cestou k úspechu, napíš mi.“

Dana Darovcová https://www.facebook.com/dana.darovcova

A pridaj sa do tímu ☺ https://www.facebook.com/challenge61/

Ďakujem vám!

Dúfam, že ste si pri čítaní tohto e-booku oddýchli, snáď sa aj zabavili ☺ a verím, že som vám aj niečo hodnotné odovzdala.

Ak budete mať chuť, budem veľmi rada ak mi napíšete, čo vám priniesol, ako sa vám páčil alebo čokoľvek, čo vás napadlo pri jeho čítaní ...
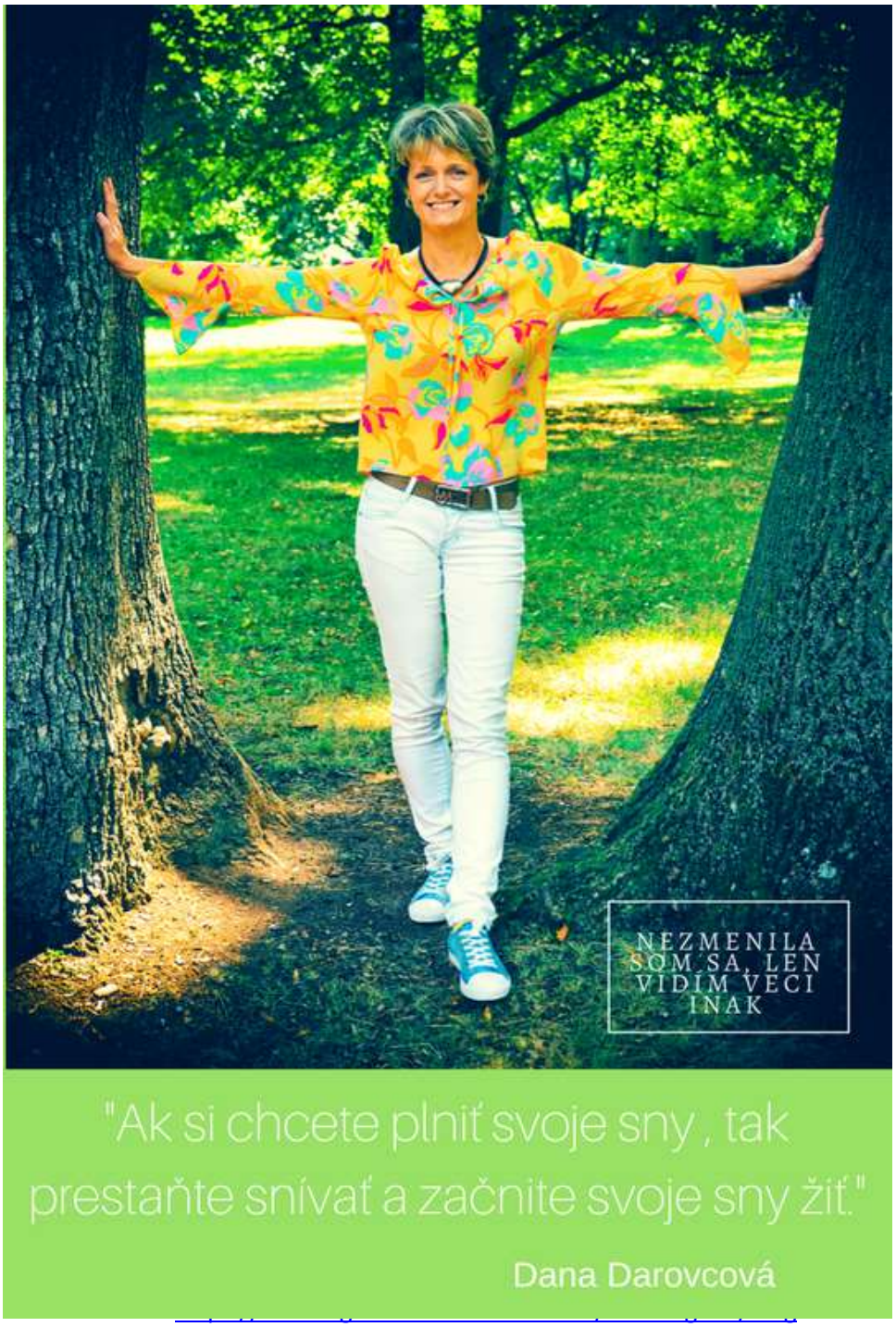
Napíšte mi na email adresu : danadarovcova@gmail.com